

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/453/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812219621
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812219621.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa K., s.r.o. so sídlom G., K. XX, F. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti odporcovi N. republika - S. N. SR, so sídlom G., L. J. XX, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. marca 2014, č.k. 16C/243/2012-97, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že odporca zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza v exekučnom konaní, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa v konkrétnej označenej exekučnej veci a b) (rozsudkom) uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody 2.446,35 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy 489,27 Eur. Navrhovateľ podaním zo dňa 20. 12. 2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 23. 12. 2013 podal návrh, aby súd konanie prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Návrh odôvodnil tým, že už v podanom návrhu na začatie konania označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený systémom súdneho manažmentu prejednaním a rozhodnutím veci. Tieto skutočnosti sú takého charakteru, že predpokladajú vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vo veci. Navrhovateľovi bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Prievidza nie sú z veci vylúčení, ale s týmto rozhodnutím navrhovateľ zásadne nesúhlasí a tvrdí, že sú objektívne dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov tamojšieho súdu. Preto podal navrhovateľ sťažnosť na Ústavný súd SR. Trvá na tom, že objektívna námietka porušenia nestrannosti je dôvodná a je závažne podporená tiež tým, že pomer sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť, v danej veci vyplýva aj z právneho záujmu na prejednávaní veci, pretože môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach, že vylúčený je sudca aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní a že do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti. Právne poukázal na § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O.s.p.. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Povinnosť súdu prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku vzniká len vtedy, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú súd nie je oprávnený riešiť. Možnosť súdu prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku vzniká len vtedy, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Takouto otázkou môže byť len rozhodnutie o takej skutočnosti, ktorá je objektívne spôsobilá mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej a nie vo veci týkajúcej sa ústavnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že sudca

nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. V predmetných veciach bolo pritom rozhodnuté odvolacím súdom o nevyhlúčení zákonného sudcu, pričom zákonný sudca je takýmto rozhodnutím viazaný. Podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd Slovenskej republiky proti rozhodnutiu, ktorým sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci, nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, pretože rozhodnutie vo veci samej nezávisí od tejto skutočnosti, rovnako v uvedenom konaní sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Nemožnosť rozhodnúť vo veci samej nastáva len v prípade podanej námietky zaujatosti, o ktorej nebolo rozhodnuté nadriadeným súdom /§ 16 odst. 3 O.s.p./, pričom o túto situáciu nejde. Preto súd prvého stupňa návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ s poukazom na § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Dôvodil, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizoval, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 25/06 zo dňa 10.05.2006. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania podal spolu ústavnou sťažnosťou v prílohe. Navrhovateľ poukázal na to, že uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudkyňa, ktorej bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné vylúčiť z konania. Upozornil, že jeho právny názor vyslovil Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 17.10.2012, č.k. 11NcC/46/2012-24. Nešlo o jedno rozhodnutie, keďže v skutkovo a právne rovnakých iných veciach Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov súdov prvého stupňa. S vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nie je podľa názoru navrhovateľa prípustné, aby sa v konaní pokračovalo a aby sa naďalej vykonávali úkony a rozhodovala vylúčená sudkyňa. Preto malo byť konanie prerušené až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudkyne. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť z týchto dôvodov:

Súd prvého stupňa na základe podkladov, nachádzajúcich sa v danom spise, v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu navrhovateľa dospel k správny skutkovým záverom a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Nad rámec správnych úvah súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.11.2012, č. k. 19NcC/657/2012-14 právoplatne rozhodnuté o tom, že vec konajúca sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Y. U. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Toto vykonateľné rozhodnutie v predmetnej veci je v ďalších štádiách tohto konania pre súd právne záväzná, či už v zmysle § 170 ods. 1 (odvolací súd v spojení s § 211 ods. 2) O.s.p., ale aj v zmysle § 167 ods. 2 v spojení s § 159 ods. 2 O.s.p. Na základe uvedeného je súd povinný v prejednávanej veci ďalej konať na základe jeho povinnosti zabezpečiť spravodlivosť v zmysle § 1 ods. 1 O.s.p. aj napriek tomu, že navrhovateľ preukázateľne podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlúčení konajúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Odvolací súd nevyklučuje, že by mohla nastať situácia, ktorá v súvislosti s riešením navrhovateľom opakovane nastoľovanou otázkou vylúčenia sudcu by vyžadovala prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 a) O.s.p. z úradnej povinnosti. Za podmienku splnenia takejto situácie v prejednanom prípade odvolací súd považuje jedine existenciu vykonateľného rozhodnutia príslušného štátneho orgánu o odklade vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.11.2012, č. k. 19NcC/657/2012-14.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávacom prípade nie sú doposiaľ dané zákonné podmienky na obligatórne prerušenie konania podľa 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže otázka, či je konajúci sudca vylúčený z dôvodov, uvádzaných navrhovateľom aj v ústavnej sťažnosti, bola v prejednávacom prípade právoplatne vyriešená postupom podľa § 14 a nasledujúcich O.s.p. Preto prípadné prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti, týkajúcej sa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.11.2012, č. k. 19NcC/657/2012-14, nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia zákonným dôvodom na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Na základe uvedeného odvolací súd považoval za nedôvodné námietky navrhovateľa v odvolaní na nepreskúmateľnosť uznesenia okresného súdu, na jeho názory ohľadne požiadaviek rozhodných pre posúdenie otázok, či je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodnutia vo veci, ako aj námietky na rozhodnutia iných súdov, týkajúce sa skutkovo a právne obdobných vecí.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.